

המור השביעי

תחנית הפלי

אקונומיסט" כותב כי ממצב
התשלומים של ישראל נראת
שבורלה של זו תלוי על בליכת.
המאמר דן ברוסם שמצב זה
עלול לעשות על ידי ישראל
בארצות הברית הרוצים לדאות
את תחנית הכלי שאליו הם
מדיטים את כספי ארצם —
בעהונים.

כה אמר לי אורח נאמן ושוף-יגע:
אינני מסחה פלפלי
אך הנה גם אני מהרהר לפעמים:
היכן היא תחנית הפלי?

גם נפשי לפעמים תרדה, האמן לי,
וקצרות אני לראות פצל ופרי
אף שאין לי דעה במגבית ואינני
ידיד ישראל בארצות הברית.

כמוכן איני בא לבקש בקורם
של שרים או לתבוע תלל ותודות
שכן אין אני אלא אורח שומר תיר
וחסך נקדות ומתוצב בעתודות
אכל אף על פי כן, תוף קדי יום תלין
פלדי מכוסט בפפר ובשיט
הוי גם פי. כאמור, מתעורר הרצון
לראות, אחי, את הפתחית...

כן, לראות ולמוט
ולקרגיש בחוש
ולבצת ברור פי ישנה בעין.
ביחוד עת עולה קול רגון ורחוש,
האמר שבקלל תחנית אין.

ובעודי מהרהר בקמו אלה, אחי,
ואני מסלסל בין צפון - ודרום,
במכונית הגדושה עליה תדשה
וישנה ונדושה ומעצבנת מחם
סתחק אני בין תבורה של פרסים
ובין צות בני תיסן ובין איש, מקורות
וגוון לסלון ורואה בלי משים
את הערב יורד ואורות-על-אורות
נדלקים בקצני המישור ופרושים
נהלים-נהלים, שרשרות-שרשרות.

וחולף על שנינו מתנת הנבא
בטורי קרפיפו ארכי-הפרוש-
וחולפות תבורות פועלי מחצבת
ונוסעי אילנות השמים בקביש—

וחולף בית חרשת מואר ועשן
העובד פלילות ואינו ישן
וירועות מנופיו מרימים בנהימה,
צנורות שאינם פתלויים-על-פליתת

ובתננות הצינים חולפים-צרוכים
פזלי הרציף ומוכרי הפרחים
וחולפות הסרנות ונראים בקתחים
רצענים, פסחים, נגרים, נפחים —

וחולף קאחת מתננות הצינים
צריף מואר, בעדה של צרף
וגברים אבחים ומגדלי פוחים
בו יושבים על ספסל שעורי-הערב.

ואינני נוטל לעצמי אף לא קרם
של סכוכה להחליט ולפסק בלי מורא
אם צורקים ואם לא כל פלסי הבקרת
הנותנים בי מרה פלפליית שחורה.

אך הנה כאמור, במכונית החורקת,
הבוהשת נוסעיק קמו בצלי,
בראותי השפעה החופה ובורקת
ונצנין האורות הפרושים למולי.

יש בי רגש שתאם שהנה קאן מנגד
לעיני מנצנצת תחנית הפלי...

מנצנצת פמש, מנצנצת קמצר,
ואתה מתנער קמו שש על פגלית...
כן, קני לצבד קראוי ולקרח
יש בקי-זאת לראות לפעמים קצח
תכלית...

כה אמר ידידי והוסיף: כך, עם ערב
נתקבל אצלי רשם, בקדך ניסוי,
שהגלי יש לו לא רק תחנית
להפארת

אלא יש לו אפילו נדיח וכסוי...
ויובצ אני: לא משלם הוא הפלי
אף בקרם נקום שרוולים להקשיל
ולגוד למיפיו, יש לומר.

כך נראה לי
שרבים בקר טעו ונקיו בתקשיל.